

Élethű kiállítás

Kissé el vagyok csendesedve, mert olyan impulzusok értek múlt pénteken, amelyek mély és felemelő érzéseket keltettek bennem. Nevezetesen ennek kiváltója egy csodálatos, lebilincselő kiállítás, amely Anatolij Ivakin festőművész 50 remekéből jött létre. A tárlatot a Vajdasági Képzőművészeti Kör szervezete, amelyen az orosz származású művész is megjelent, hiszen már pár éve az egyesület tagja, és 2008 óta Belgrádban él családjával együtt.

A megjelenteket a hagyományos műsor kezdetén Körmendi Gyöngyi és Nagy Sándor köszöntötte, és kiemelték, hogy ez számunkra ünnep, mert kivételes festőt üdvözölhetünk a művész személyében, aki emlékeit országunkban festve hordozzák magukon a vásznak. Minden képe egyedi, megismételhetetlen. Büszkeséggel tölt el bennünket, hogy alkotásai a galériát és városunkat díszítik.

A műsorban elsőként Sőreg Flóra, a Zeneiskola 2. osztályos tanulója lépett fel, Stimak Péter Virágéknál című variációt játszott a harmonikán. Majd Kenyeres Ivánka a VKK elnöke üdvözölte a nagy festőt, kiemelte, hogy jelenléte megtisztelés és öröm számunkra, és hogy a VKK-nak ez a harmadik nagyméretű kiállítása. A művész is szót emelt, és szimultán fordító által megköszönte a lehetőséget, mondván, már két évvel ezelőtt volt nálunk, megszerette a „Csend városát”, itt is talált inspirációt, és képein számtalan részlet, város, folyó felismerhető Szerbia területéről. A VKK vendégeként már három festőtáborban részt vehetett. Most egy festményt ajándékozott a Zeneiskolának, amit a jelenlevők nagy tapsal köszöntek meg. Ezután Tolić Stefan az ötödikes gitár szakos tanuló Dojčinović művét, a Guerdama las vacas címűt játszotta el köszönetül. A felkészítő tanárok Nagymélykúti Dániel és Sarnyai Daniella.

A zeneszámokat követően Kerekes Sándor mutatta be és méltatta Anatolij Petrovics Ivakint, illetve művészetét. A festőművész 10 évvel ezelőtt még a híres Karić-féle céget vezette Oroszországban, nagy építkezések tervezésével és kivitelezésével foglalkozott, majd 2015-ben Belgrádba költözött. Korkinóban az egykori Szovjetunió területén 1950-ben született, építészként diplomált 1974-ben Szverdlovszkban, és több mint 30 évig abban a szakmában dolgozott.

– Az egyetemen a „szabadrajz tantárgy” képezte az alapot, hogy más irányt váltson, és elinduljon a képzőművészet felé. Így érkezett el Belgrádba. Könnyen beolvadt az itteni festőkörbe, így jutott el Magyarakanizsára. Habár nem végzett művészeti akadémiát, tehetsége által eddig már 14 kiállítása volt, ahol elkápráztatta a művészet kedvelőit az érzelmeket ébresztő képi világával. Mert minden egyes képe egy poézis, egy költészet. A képek nyelvén szól a nézők lelkéhez. Minden képén fényjáték van. Ez egyéni vonás, mivel egyéni „kézirást” épített fel. Észrevehetjük egyik jellemzőjét, illetve azt a másikat, hogy a kék szín átússza az alapképet. Ez a nagybányai festőcsoport egyik karakterisztikus vonása, habár Anatolij Ivakin festőművésznek ezzel a csoporttal soha nem volt kapcsolata.

Ő a világot fentről nézi, de élvezi is azt. Úgy mond madártávlatból közelíti meg a tájat. Ez nagyon fontos momentum. Az egésznek van egy lekötöttsége, hogy tiszta kompozíciót hoz. Egy mese egy kép, egy látomás. Kiemelném, hogy soha nem kopíroz, hanem a valót festi. Egyetlen képet sem ismétél, nem másol még részleteiben sem. Azt is megemlíteném, hogy észrevehető a festményein az urbánus vonások, hiszen több évtizeden át építészként dolgozott, így urbánus képei is vannak, de művészi mondanivalóval. Ezek is érzelmeket keltőek. Ő egy realista festő, de kissé húz az impresszionizmus, a benyomás felé. Egy új utat nyit, de ebben is egyedi, és ezen halad, fejlődik tovább. Az egész művészetében van egy finom lelkületű poézis, ami egyedivé változtatja a témáját. Szereti a tájat, szereti a festészetet. Hatalmas szeretet fűzi a munkájához. Minden képében egy világosság fénylik. Ő nem csak egy fenomén, hanem egy alázatos, közvetlen, szerethető ember. Egy nagyon érett, művészetében teljes, tehetséges alkotó. A tárlat egészében véve kompakt. A képek magukért beszélnek. Anatolij Ivakin egy fenomen!

Ezekkel az elismerő szavakkal és gratulációval fejeződött be a magas szintű értékelés, illetve a tárlat megnyitása, amelyet nagy taps követett. Végül ennyit! A kiállítás május 3-ig tekinthető meg a képtár nyitvatartási idejében. Ne szalasszák el ezt a megismételhetetlen élményt! Felejthetetlen lesz mindannyiuk számára! Ahogy számomra is az maradt.

*Teleki M.
Fotók: Puskás K.*